

are fifty days from *Pesach* to *Shavuos*. If we were to count down from fifty to one it would appear as if each day was just a burden without purpose. By counting upwards, we show that each day is one of building and preparing ourselves to receive the *Torah*. We will be rich - we just have to work for it!

נמשל: The same principle applies to the counting of the *Omer*. **R’ Shimshon Pincus ז”ל** cites the case of *Yaakov Avinu* who worked for seven years before his marriage building himself spiritually and productively, eventually becoming the father of the 12 tribes of Israel. Similarly, there

מאת מנה"ר ברוך הירשפלד שליט"א
ראש כולל עטרת חיים ברוך קליבלנד הייטס
sure that no day goes by without some *Mikra, Mishna* and *Gemara* learned. To accomplish this, the Sages instituted the recital of *Korbonos* in *Shacharis - Mikra, Mishna, and Braisa (Gemara)* (8) and after *Birchas HaTorah* (9). However, this only works for one who understands and concentrates on the *Mishna* and *Braisa*, because just reading the Oral Torah is not called learning (10). From the above sources it seems that we hold of both ways in explaining this “3-part” obligation.

Talmud Bavli. The **RM’A** (11) quotes from **Rabbeinu Tam** the *Gemara* (12) which teaches that (Talmud) “*Bavli*” is related to the word “*Balul*” - a mixture, because with its diverse “topic-to-topic” discussions, it is a “mixture” of *Mikra, Mishna* and *Talmud*. Thus, one who learns it daily usually incorporates all three. Nevertheless, since we generally learn *Gemara* slower, it is quite probable that even if a person learns a *Daf* daily, many times he will not have any *Mikra* or *Mishna* (13) (*Halacha Psuka*, see above). If this person, as many do, just said the words after *Birchas HaTorah* or in *Korbonos* without *kavanna* (or didn’t say them at all) he hasn’t fulfilled his *Torah* “3-part” obligation. **A Humble Suggestion**. Based on the above, I humbly suggest that if one’s daily *Gemara* learning (or a *Maggid Shiur* knows that the day’s *Daf*) doesn’t have any *Mikra* and/or *Mishna*, he should add a *Mishna* from *Pirkei Avos* or a *halacha* from *Kitzur S’A*, and learn a *posuk* from the *parsha* to fulfill this daily “3-part” obligation.

הוא היה אומר ...

The Holy Baal Shem Tov ז”ל would say:

A Jew’s thoughts must always be of holy matters, connected to G-d-liness and sanctity, even when engaged in seemingly mundane affairs. At such times (such as when conducting necessary business), the Jew should consider himself as having left his ‘home’ temporarily, with the intention to later return. The warm influence of the home will carry over also when he is in the street.”

R’ Menachem Mendel Schneerson ז”ל (Lubavitcher Rebbe) would say:

When a Jew gives up his life rather than commits certain transgressions, the holy Name of *Hashem* is publicly sanctified. The desecration of *Hashem’s* name is taken just as seriously. The Prophet Yechezkel refers to the exile of the Jewish people as a desecration of *Hashem’s* Name. The ultimate sanctification of His name, however, will take place when *Moshiach* comes and the entire world is redeemed, at which time, ‘*My great Name will be sanctified ... and all the nations will know that I am G-d.*’”

A Wise Man would say:

“When the Lord pushes you to the edge of difficulty trust him fully for two things can happen; he will catch you when you fall or will He teach you how to fly!”

Printed By: Mailway Services,
Serving Mosdos and Businesses
Worldwide Since 1980
(1-888-Mailway)

Dedicated by the Wiederman Family
לעילוי נשמת ר' דוד בן ר' אורי
ווידערמאן ז"ל. שלושים בט"ו אייר הבע"ט
זנחא נשמתו צרויה בצירור חזו"ם

קול שישון וקול שמחה קול חתן וקול כלה ...
Special Mazel Tov to Mendy & Faigy Schonbrun and Yitzy & Miriam on the engagement of their children, Eli and Chanala. May the young couple be zoche to build a Bayis Neeman B' Yisroel and bring Nachas to their families, friends and all of Klal Yisroel.

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי' ז"ל ורעייתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה

courtesy of myzmann.com

(Monsey, NY)
פ'ג המנוחה ע"ש - 6:35*
הדלקת נרות שבת - 7:47
זמן קריאת שמע/ מ"א - 8:40
זמן קריאת שמע/ הגר"א - 9:16
סוף זמן תפילה/להגר"א - 10:29
שקיעת החמה שבת קודש - 8:06
מוצש"ק צאת הכוכבים - 8:56
צאה"כ / לרבינו תם - 9:18
* מי שמדליק מוקדם אין לאחד מיזמן עזים קבלת השבת (משיאר "בוא כלה")

תורה

בראתי
יער הרע
וכראתי לו

TORAH TAVLIN
IS NOW AVAILABLE
ONLINE TO VIEW ARCHIVES,
STORIES, ARTICLES OF INTEREST
OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE
THIS TORAH SHEET WEEKLY.
WWW.TORAH TAVLIN.ORG
OR SEND AN EMAIL TO
TORAH TAVLIN@
YAHOO.COM

ל"ב עומר
פרק ד'
דאבות

ל"ב עומר
פרק ד'
דאבות

ל"ב עומר
פרק ד'
דאבות

שבת קודש פרשת אמור - י"ז אייר תשע"ז Shabbos Parshas Emor - May 13, 2017

טיב התבלין

מאת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רבינובין שליט"א ר"י שער השמים ירושלים עירא"ק
יציא בן אשה ישראלית והוא בן איש מצרי בתוך בני ישראל
וינצו במחנה וכו' (כד-) - תורת המקלל וענינו לדורות

א"נה ראוי להתבונן מהו ענינו של ענין המקלל, ולשם מה סיפירה לנו התורה כל השתלשלות המעשה האין שנודג שודי ודאי כוונה תורה גם בזה המעשה לדורות לנו את דבר ה' ובדרך אפשר יש לפרש כי רצתה התורה לדורות להאדם להתרחק מאלו השלושה דברים שגרמו לו להמקלל לגדף ולאבד את ב' העולמות ר"ל, ואלו השלושה הלא נרמזים הם תבינת יציא וכיוון הכתוב לגלות כי מאוד שנכשל באחד מאלו השלושה נתגלגלו הדברים עד שהגיע המגדף לידו חטאו ההמור.

הענין הראשון הוא דברי רבי לוי האומר שהמקלל 'מעולמו יצא' ולעניניו יתפרשו הדברים על בחינת עולם השייך בדורו, דהנה מלפנים בישראל היה ביכולת האיש הישראלי לבלות את ימיו בתורה ועבודה כשהוא יחידי מבלי להתייחד עם אנשים ואורבה הרבה מהם העדיפו והדרו להתבודד בינם לבין קונם כאשר אין להם בעולמם אלא האוצרות של דארת שמים וד' אמות של הלכה, ואכן עדין זכו ונתעלו במעלות קדושים. שונים פני הדברים בדורו אנו בו נחלשו הנפשות, ואין בכח היחיד להתחזק בינו לבין עצמו, וכשהאיש חפץ להיות בין המחזיקים בתורת ה' מוטל עליו להימנות בתורה עם מבקשי ה', והוא אשר תסייע בעדו להטות לבבו אל הש"ת, וכשתוודע עם אלו יקשיבו בדברי התעוררות יזכו לבהירות הדעת, ולא יטו ללבנם מעם בוראם, והיו 'מעולמו יצא' כי זה האיש אשר יציא מחב"ו עולם נקמצא בתוך תוכו, זה האיש עלול

מאוצרותיו של המגיד

מאת חרב שלום פשרל שליט"א מגיד משישים בק"ק בית שמש
וספרתם לכם ממחרת השבת ... עד ממחרת השבת השביעית תספרו המישים יום וגו' (כג-כו-מזז) - מהותה של מצות 'ספירת העומר'
א"נה כתב בספר **הדיוט'ר** (מצוה ש"ז ד"ה משרשי), "משרשי המצוה על צד הפשט, לפי שכל עיקרן של ישראל אינו אלא התורה ומפני התורה נבראו שמים וארץ וישראל וכמ"ש (ידמיו ל"ג כ"ה) אם לא בריתי יזמם ויליה חקות שמים וארץ לא שמת', והיא העיקר והסיבה שנגאלו ויצאו ממצרים כדי שיקבלו את התורה בסניי ועימלו בה ויקימו את מצוותיה, וכמו שאמר הש"ת למשה (שמות ג' י"ב) "זה לך האות...בהוצאתי את העם ממצרים תעבדון את האלקים על ההר הזה", ופירוש הפסוק הוא, שהוצאתם ממצרים יהיה לך אות שתעבדון את האלקים על ההר הזה, כלומר, שתקבלו התורה, (ולא אות לא היה יכול להאמין שבנ"י שהיו אז בדרגה רוחנית שפילה ביותר יתעלו כ"כ עד שהיו ראויים לקבל את התורה הרוחנית, וגם לא היה יכול להאמין שהש"ת יתן תורתו הרוחנית לבני ישראל שום בשר ודם קרוי חומר' (ע' בספר 'תפארת ישראל' שתמה כך, 'יש לשאול, התורה שהיא שכל הפשוט העליון הרוחני, אין יהיה דבר זה שהיה לאדם שהוא בעל גשם וחומר]. וי"שדע העם בדברי עמך' (שם י"ט ט"ז), כיון שהיה העיקר הגדול שבשבייל זה הם נגאלים, והיא תכלית הטובה שלהם, ועניין גדול הוא להם יותר מן החירות מעבדות, ולכן יעשה הש"ת למשה את צאתם מעבדות לקבלת התורה, כי הטפל עושין אות לעולם אל העיקר.

להביא על עצמו ידידה עצומה, עד אשר יבוא לידו בח' מקלל את הש"ת ר"ל, וכמו שהגדירו חז"ל את המבקר על מצוה הבאה בעבירה 'אין זה מבקר אלא מנאץ' כי כאמור זה האדם עלול להטות לבבו אחר יצרו האומר על טוב רע ולהיפך ח"ו. הענין השני הוא דברי רבי ברכיה האומר שיציאה האמורה כאן הכוונה היא מפרשה שלפנית, והיווה שלגלג על ענין להם הפנים, וזה הדבר הוא שגרם לו לבסוף להתרדד עד שקילל וחיוף כלפי שמיא ר"ל, וכוונה תורה כאן לעורר את האדם להתרחק מאוד מענין הליצנות הגורמת לקרירות בכל עניני שמים, והדברים ניכרים בחוש כי כל אלו אשר לא השגיחו בדבר ונתקדבו אל כת הליצנים, נכנס הארס בקרבם ונתקדדו מאוד מעניני תורה וידאה ר"ל. ולא פעם אחת כאשר נטפלת לאלו אשר הקדישו תבשילים כדי להחזירם למוטב, ונודע לי כי הסיבה העיקרית הוא עוון הליצנות, כי בחיותם שומעים איך הוריהם מלולים על הדין והקדוש בשדאל, שוב לא ראו ערך בעניני יחודות, וגם לדברים אשר הוריהם כן ראו בה ערך דקדושה, על כן ראוי לו להאדם מאוד להתרחק כמטחווי קשת מכת זו.

הענין השלישי הוא מה ששנינו במתניתא שמבית דינו של משה יצא מחוייב והוא זה שהביאו לידו חדרוף וגידוף, ואכן זהו ענין שלישי אשר לפעמים יש לו לאדם דין ודברים בעניני ממונות, ומוכרח הוא להתרנין עם הוולת בבית דין, אך אז עליו לדעת כי עליו לבטל דעתו לדעת הבריד ולא להדרד אחר הדינים, ואף אם יודע הוא בעצמו כי הדין טעה בדורו, בכ"ז מאחר וכך סיבה ההשגחה העליונה מוטל עליו לקבל גזירת ה' ללא שום הרהור, ואם ח"ו משה הוא דופי בהדינים די זה בגדר מדרג ומעלה, כי אין הרהור אור הדין אלא אור הקב"ה שביבך כך בהשגחת.

ומפני כן, כי היא כל עיקרן של ישראל ובעבודה נגאלו ועלו לכל הגדולה שעלו אליה, נצטוונו למנות ממחרת יום טוב של פסח עד יום נתינת התורה, להראות בנפשנו החפץ הגדול אל היום הנכבד הנססף ללבנו וכו', כי המניין מראה לאדם כי כל ישעו וכל חפצו להגיע אל הזמן ההוא'.

ולכן נרמז ענין נתינת התורה בפסוקי מצות 'ספירת העומר', וכמ"ש ב'**אמרי נועם' (להד"ק רבי אליעזר מדינקוב יוצ')** 'וספרת'ם, יתיבת ספ"ד מבטל צידוף מו"ת (שמילת 'ספר' נמצאת בין האותיות של מילת 'מות' ואינה נותנת לקו להצטרף יחד ולהמית, ונרמז בזה, שעי' העסק בספר התורה המשפיע חיות ממקור החיות' (שור"י) 'אורייתא כולה שמא דקדושה ב"ה איהו' [והו"ק ח"ג רח"צ], והוא מקור החיים], מתבטלת המוות, וכן בגמרא מכות י' 'דברי תורה קולטין ... ממלאך המות, כי הא דרב חסדא הוה יתיב וגריס בבי רב ולא הוה קא יכול שליחא דמלאכא דמותא למקרב לגביה דלא הוה שתיק פומיה מגידאס סליק ויתיב אאראז דבי רב, פקע ארוא, ושתיק ויכל ליה)...וכן נאמר 'זהבמה (תכמת התורה [ע' וזה"ק ח"ג קפ"ב. 'זהבמה...רא תורה דמתכמה עילא נפקא]) תח"ה בעליה, ומילת 'תח"ה' היא ר"ת 'עד ממחרת השבת השביעית תספרו ח'מישים יום' לתנינת התורה המשפעת חיים', וממשך, 'ונאמר 'שמתם את דברי אלה על לבבכם, ובמילת 'שמתם' יש את מילת 'שם' שהוא בנימטריא 'ספר' (התורה, ש'כולא שמא דקדושה ב"ה איהו), הנמצאת בין האותיות של מילת 'מות' ואינה נותנת לקו להצטרף יחד ולהמית', (וכן 'תורת חכם [תורה דמתכמה עילא נפקא] מקור חיים' [משל"י ג' ד]).

מעשה אבות סימן לבנים

ולאחתו הבתולה הקרובה אליו אשר לא חתה לאיש לה יטמן וגו' (כא-ג)

Receiving a draft notice to the Hungarian army in 1943 may not have seemed fortunate at the time, but ultimately it was this involuntary conscription that saved Louis Kopolovics’ life. While the rest of his family stayed behind in their supposedly safe home in the Carpathian Mountains, Louis was sent to Komarno, a military installation situated on the banks of the Danube River. Although the Hungarian army didn’t discriminate when it came to the race of its draftees, it was the Jewish soldiers who were among those deliberately selected for the most physically taxing labor that required them to be exposed to the brutal East European winters. Later, Louis ended up in Budapest, where he was arrested by the Germans and shipped to the Austrian-Hungarian border to dig ditches they hoped would waylay enemy tanks. From there, he was forced to participate in a death march across the entire length of Austria, to the Mauthausen concentration camp. When Mauthausen was liberated by the American army on May 6, 1945, he was among the skeletal figures who first welcomed the American troops.

But the nightmare wasn’t quite over. The next phase of his Holocaust trauma would unfold as Louis began his frantic, desperate search for the scattered remnants of his family - if indeed anyone had survived. All over Europe, this search was replicated by tens of thousands of people - mostly teenagers and young adults - hunting for scraps of their former life.

Like many survivors, Louis hopped on trains to search for relatives. They didn’t need identification papers, and the tickets were free. He traveled back and forth between Prague and Budapest, where the U.N. Relief and Rehabilitation Administration (UNRRA) and the Jewish Joint Distribution Committee (the “Joint”) had set up safe havens for refugees. There was always the possibility of running into someone who knew something about a loved one, and the walls and bulletin boards were scrawled with messages asking if anyone has seen? In fact, it was there that an unknown man informed Louis of his father’s death in Buchenwald. However, the man had no news of the fate of his mother and siblings.

Louis continued to search. He would not give up; he could not. One day, Louis boarded a crowded train bound for Budapest. His shoulders sagged as he sought an empty seat. He was so bone-weary and drained after all his fruitless trips that he was finally considering giving up. All the compartments were filled. Louis kept opening and closing doors until he finally found one with a vacant bench. He was about to lower himself onto the seat when he suddenly realized why it hadn’t been occupied. It was covered with mud. Louis had no more energy to find another seat. He’ll just clean it up himself, he thought. He looked about for a tissue or napkin, anything that could remotely serve as a *shmattah* (rag). Finally, he spotted a discarded piece of paper on the floor. Louis bent down to pick up the stray paper and saw that it was a torn page from some kind of official document. He gave it a cursory glance, and then stood still in his tracks. A name leapt off the page, a name he knew well: Lenka Kopolovics. His sister’s name on a random page! The document bore the official seal of the Swedish Red Cross and was a record of patients sheltered in their facilities. To his absolute shock, his sister was among them!

Louis jumped off the train at the next station. He practically ran back to Prague, where telegraph services had been restored. He didn’t know whom to contact, so he simply sent a telegram addressed to “The Swedish Red Cross.” Amazingly, Lenka received the message and telegraphed him back twenty-four hours later. He was alone no more. And the wonder of it all - something as trivial and mundane as a muddy seat had brought him back his sister.

On the day of their reunion, Lenka told her brother that their family had been rounded up from their home in the Carpathian Mountains, where they were sent straightaway to Auschwitz. Their mother did not survive. Louis’ conscription into the Hungarian army turned out to be a blessing in disguise, as his trajectory was much milder than theirs.

A few months after he found his sister, Louis discovered that one other sibling, a brother named Bernie, had also survived, and had returned to their hometown of Szolyva. Louis traveled to Szolyva and began to look for Bernie. He didn’t have far to go. As Louis walked on a small bridge from Szolyva heading north, he collided with his brother, who was walking south from Nelipeno. They fell into each other’s arms and wept. The three siblings eventually emigrated to the United States.

משל למא הדבר דומה

וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הכיאתם את עמר התנופה שבע שבתות תמימת תהינה וגו' (כג-טו)

משל: A tale of two millionaires: One fellow receives a notice in the mail that he has won an award and will receive a check for ten million dollars in two months. His joy is indescribable and he waits anxiously for the sixty days to pass so he can receive his money. All day, he dreams about his soon-to-be riches and squanders his days in fruitless daydreams. By the time he actually receives the money, his appreciation for the wealth is lacking, and as the expression goes: Easy come easy go! Within a few short years, he squanders away the entire amount, leaving him short-tempered and penniless.

The other fellow also receives a notice in the mail. It says that he can receive ten million dollars in sixty days if he follows a certain regiment of activity. The work is not always easy but it is truly fulfilling. Every day, he takes to the task all the while knowing that if he continues on this path for sixty days, he will become rich. He makes a conscientious effort and follows the regiment to the letter. After sixty days, he receives the money and his appreciation is boundless. He worked hard and steady for this money and he knows that he must continue to do so to ensure his money will only grow.

Adapted from “Small Miracles of the Holocaust” by Y. Halberstam, J. Leventhal

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.chickensforshabbos.com - the charity that simply feeds & clothes Shomer Shabbos Jews in Pretz, Yisroel with zero overhead

מחשבת הלב

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM R' CHAIM YOSEF KOFMAN

וקדשתו כי את לחם אלוקד הוא מקדיב קדש יהיה לך כי קדוש אני ה' מקדשכם וגו' (כא-ה) Many years ago, **R' Avraham Pam זט"ל** was honored by *Yeshivah Torah Vodaath* for his sixty years of service there. At the dinner, the *Rosh Yeshivah* was introduced to speak as “the *Gadol Hador*, a special *kohen*, a great *talmid chacham* who is also known as the *Chofetz Chaim* of our generation.” As he got up to speak, R’ Pam said the following: “The **Shulchan Aruch** (א"ה סימן ג) rules that if a stranger walks into *shul* and announces, ‘I am a *kohen*,’ we do not honor him with the first *aliyah* by *Krias HaTorah*, since he has not produced evidence that he is a true *kohen*. The **RM”A** disagrees and says that if he walks in and says he is a *kohen*, he may be given the *aliyah*. The question is: if there is no other *kohen* present, why shouldn’t he get the *aliyah*? And if there is another *kohen* in *shul* at that time, how can we give him the *aliyah*, potentially not fulfilling the *Mitzvas Aseh* of וקדשתי (honoring a *kohen*) as it is possible this man is not a real *kohen*? The **Chasam Sofer זט"ל** answers that when you give *kavod* to a *kohen* you are not honoring the individual *kohen*; you are honoring the institution of ‘*Kehuna*.’ Thus, when a stranger comes to *shul* claiming to be a *kohen*, even though we don’t know for sure, we honor him with the first *aliyah* and are still fulfilling the *mitzvah* of וקדשתי because it is the institution of *Kehuna* we are honoring and not this individual.”

R’ Pam paused for a moment, his innate humility struggling with the honor. “When the chairman introduced me as the *Gadol Hador* and a great *talmid chacham*, it caused me pain. Because I know the truth. I am not deserving of these honors and titles. However, when I remembered this *Chasam Sofer*, it gave me comfort in the knowledge that it is not me, the individual, who is being honored but rather this great institution of *Torah* and *Talmidei Chachamim*, and this is true *kavod HaTorah*.”

Chazal tell us that a *kohen* can be *moichel* (dismiss) his *kavod* while a king cannot. Why? Because a *kohen* always remains a *kohen* while a king without honor is nothing. Honor is made to give not to get. Let us always merit to honor those who deserve it.

DRUSH V'CHIDDUSH

ויביאו אותו אל משה ושם אמו שלמית בת דברר לממה דן ... (כד-יא)

The *Torah* identifies the “מקלל”, the man who publicly blasphemed *Hashem*’s Name, as the son of a woman named Shlomit. Rashi, citing the *Medrash*, explains that this name, which is related to the word “*shalom*,” is a derogatory reference to her chattiness and flirtatious nature. *Chazal* disapproved of Shlomit’s overly outgoing and gregarious quality, which drew the attention of a certain Egyptian taskmaster, and this illicit union produced the *mekalel*.

The question arises as to why *Chazal* found fault in this quality. The *Mishna* in *Pirkei Avos* (ד-יד) specifically instructs us: - "הוי מקדים בשלום כל אדם" - to greet all people with “*Shalom*” and the *Gemara* teaches (ברכות יז) that *Rav Yochanan ben Zakai* proudly attested to always extending a greeting to people before they greeted him. Why, then, did *Chazal* frown upon Shlomit’s practice of greeting all people?

EDITORIAL AND INSIGHTS ON THE MIDDAH OF חינוך הבנים

דרגה יתירה

FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא יטמן בעמיו ... (כא-ה)

The secret of success in *chinuch* is how we speak to our children. Rashi tells us that the reason it says twice in the *posuk* “TO SAY” (אמור ואמרת”) is to teach the adults what to say to the children. And what should they say? “BNEI AHARON”! This is not only to WHOM it should be said; this is also WHAT should be said! In other words, says the **Cheshev Sofer**, tell your children, “YOU are the great and holy children of Aharon. You must not make yourselves impure because YOU are special!”

The lesson here is that if you want to tell your child not to hang around with bad kids who influence him; if you want to tell your child not to be involved with internet, facebook and smartphones, for they are bad for his *neshama* - what will make your child listen to you? If you say you will be very angry and will punish him, he will probably figure out how to do it without you knowing. But if you tell him, “My dear child, you are so precious and beloved to *Hashem* and to me. You are all that I have and you are not like everyone else. You are special, you are holy, you have the potential for greatness that is not found by everyone. You should not make yourself impure because you are special!” This is the concept known as “*Past Nisht*” - it is unbecoming, it is not befitting someone of your stature to do something wrong - this is the proper way to educate children!

There are two paths in *avodas Hashem*: "סור מרע" - stay away from evil, and "עשה טוב" - do good. Says the **Kotzker Rebbe**, the way to stay away from evil is by doing good! Only with good will one get good! It is not necessary to harp on the negative. Giving our children speeches on all the things they do wrong will usually create anger and resistance. Praising our children for what they do right and telling them how special they are - this will *Bezras Hashem* create self-confidence and pride in themselves and a desire to please their parents. Talk to your kids like they are truly special and you will be pleasantly surprised!